

ROMÂNIA
Județul TIMIȘ

CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI CIACOVA

PRIMĂRIA ORAȘULUI CIACOVA
JUDEȚUL TIMIȘ
307110 CIACOVA • PIAȚA CETĂȚII, nr.8
Fax 0256/399600 • Telefon: 0256/399600;
E-mail: primariaciacova@primariaciacova.ro;
Web: www.primariaciacova.ro.

Nr. 85 din 29.08.2025

HOTĂRÂRE

privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante, datorate Bugetului local al Orașului Ciacova, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

Tinând cont de:

- a) Referatul de aprobare nr. 8714 din 05.08.2025 al Primarului orașului Ciacova, în calitate de inițiator, calitate acordată de prevederile art. 136 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, îndeplinind condiția prevăzută la art. 136 alin. (3) lit. a) din același act normativ;
- b) Raportul compartimentului de resort din aparatul de specialitate al primarului, înregistrat sub nr. 8715 din 05.08.2025, îndeplinind condiția prevăzută de art. 136 alin. (8) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ;
- c) Proiectul de hotărâre nr. 90 din 05.08.2025 privind aprobarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului local al Orașului Ciacova, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora, inițiat de primarul Orașului Ciacova;
- d) Avizele favorabile ale comisiilor de specialitate nr. 1, 2 și 3 din cadrul consiliului local Ciacova;

Având în vedere temeiurile juridice, respectiv prevederile:

- e) Art. 15 alin. (2), art. 120 alin. (1), art. 121 alin. (1) și alin. (2) din Constituția României, republicată;
- f) Carta Europeană a autonomiei locale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 331 din 26/11/1997, adoptată la Strasbourg în 15 octombrie 1985 și ratificată prin Legea nr. 199/1997;
- g) Art. 7 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- h) Art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, aprobate prin Hotărârea de Guvern nr. 831/2022;
- i) art. 5 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 28 alin. (4) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;
- j) CAPITOLUL VIII - Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită din Legea nr. 207/2015 Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- k) Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicarea 2, cu modificările și completările ulterioare;
- l) Procedura privind evaluarea și valorificarea bunurilor sechestrate, parte integrantă din Ordin MDRAP nr. 3293/2016, cu modificările și completările ulterioare;
- m) Art. 3, art. 58 și art. 80 – art. 84 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicarea 3, cu modificările și completările ulterioare;

- n) Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;
- o) art. 87 alin. (4), art. 129 alin. (2) lit. c) coroborat cu alin. (14) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019, privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

Fiind îndeplinite procedurile prevăzute de art. 124, art. 125 și art. 136 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, privind convocarea și avizarea proiectelor de hotărâri în comisiile de specialitate ale Consiliului Local Ciacova,

CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI CIACOVA, întrunit în ședința ordinară din data de 29.08.2025, urmare a dispoziției de convocare nr. 149 din 22.08.2025, conform prevederilor art. 133 alin. (1), art. 134 alin. (1) lit. a), alin. (5) coroborat cu art. 196 alin. (1) lit. a) și ale art. 197 – art. 200 din Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, adoptă prezenta:

HOTĂRÂRE

ART.1. Se aprobă *Procedura de executare silită* a creanțelor fiscale restante, datorate Bugetului local al Orașului Ciacova, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora, conform Anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART.2. Comisia care va duce la îndeplinire *Procedura de executare silită* a creanțelor fiscale restante, datorate Bugetului local al Orașului Ciacova, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora, va fi constituită prin Dispoziția Primarului Orașului Ciacova, Județ Timiș.

ART.3. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează compartimentele de resort din cadrul aparatului de specialitate al Primarului orașului Ciacova.

ART.4. Prezenta hotărâre se poate contesta de cei interesați la instanța de contencios administrativ în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de lege.

ART.5. Prezenta hotărâre se poate contesta de cei interesați la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de lege.

ART.6. Prezenta hotărâre a fost adoptată de Consiliul Local al Orașului Ciacova, în ședință ordinară, cu respectarea prevederilor art. 139 alin. (3) lit. g) din Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cu un număr de 15 voturi “pentru” din numărul total de 15 consilieri prezenți la ședință. Cvorum necesar: majoritate absolută. Hotărârea a întrunit cvorumul prevăzut de lege.

ART.7. Prezenta hotărâre se comunică în mod obligatoriu, prin intermediul secretarului general al orașului, în termenul prevăzut de lege, Prefectului Județului Timiș, Primarului Orașului Ciacova, Serviciului Financiar Contabil, Serviciului Financiar Contabil, Compartimentului Executări Silite și se publică în Monitorul Oficial al Orașului Ciacova, în format electronic, pe pagina de internet www.primariaciacova.ro.

Președinte de ședință,
Iovan-Zoran DAVIDOVICI

Contrasemnează pentru legalitate,
Secretar general u.a.t. Oraș Ciacova

Jur. Claudia-Ionela ȘEITAN

ROMÂNIA
Județul TIMIȘ

CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI CIACOVA

PRIMĂRIA ORAȘULUI CIACOVA
JUDEȚUL TIMIȘ
307110 CIACOVA • PIAȚA CETĂȚII,
nr.8
Fax 0256/399600 • Telefon: 0256/399600;
E-
mail:primariaciacova@primariaciacova.ro;
Web:www.primariaciacova.ro.

Anexa nr. 1 la H.C.L. nr. 85
din 29.08.2025

PROCEDURA

de executare silită a creanțelor fiscale restante, datorate Bugetului local al Orașului Ciacova, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora

CAPITOLUL I – DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1.

Prezenta procedură reglementează modalitatea de executare silită a creanțelor fiscale restante datorate Bugetului Local al Orașului Ciacova, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului, precum și procedura de evaluare și valorificare a acestora.

Art. 2.

Executarea silită a creanțelor fiscale se realizează în temeiul art. 220–262 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fără a fi necesară încuviințarea instanței judecătorești, coroborat cu:

Legislație primară:

- a) Constituția României, republicată – art. 137 și art. 138 privind finanțele publice și bugetul.
- b) Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:
 - art. 220–262 privind executarea silită a creanțelor fiscale;
 - art. 226 privind titlul executoriu;
 - art. 230 privind somația;
 - art. 239 privind procesul-verbal de sechestr;
 - art. 247 privind modalitățile de valorificare;
 - art. 250 privind publicitatea vânzării la licitație;
 - art. 258 privind ordinea de distribuire a sumelor realizate;
 - art. 260–261 privind contestațiile la executare.
- c) Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare – art. 490 privind competențele organelor fiscale locale și creanțele fiscale locale.
- d) Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare:
 - art. 2.389 privind ipoteca mobilă fără depozitare;
 - art. 2.480–2.494 privind gajul;
 - dispozițiile referitoare la ipoteca legală asupra bunurilor imobile.

e) Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare – art. 5 alin. (1) lit. a) și art. 27 privind administrarea veniturilor bugetului local.

f) Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare – reglementează evidența contabilă a creanțelor fiscale și obligația reflectării în contabilitate a sumelor rezultate din executarea silită.

g) O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare – art. 87 alin. (5), art. 106 alin. (3), art. 129, art. 139, art. 196 alin. (1) lit. a), art. 243 alin. (1) lit. a) privind atribuțiile Consiliului Local și ale primarului.

j) Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

- art. 729 privind bunurile exceptate de la urmărire;
- art. 740 privind dispoziții speciale privind sechestrarea anumitor bunuri;
- dispozițiile generale privind executarea silită aplicabile în completare procedurii fiscale.

k) Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare – aplicabilă situațiilor în care debitorul este persoană juridică aflată în insolvență.

l) O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

m) O.G. nr. 55/2002 privind regimul juridic al creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 313/2002.

n) O.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 233/2002.

o) O.G. nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice, aprobată prin Legea nr. 223/2002.

p) Decretul nr. 209/1976 privind obligațiile organizațiilor socialiste față de organele financiare, art. 16.

Legislație secundară

a) Ordinul MDRAP nr. 2.068/2015 pentru aprobarea unor formulare tipizate utilizate în activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale.

b) Ordinul MDRAP nr. 144/2016, completând și modificând Ordinul nr. 2.068/2015.

c) Ordinul MDRAP nr. 2.594/2014 – privind norme aplicabile administrațiilor publice locale,.

d) Ordinul MFP nr. 1.917/2005, cu modificările ulterioare – privind normele metodologice de organizare și contabilitate pentru instituțiile publice.

e) Ordinul MDRAP nr. 3293/27.12.2016, pentru aprobarea Procedurii privind evaluarea și valorificarea bunurilor sechestrate;

Art. 3.

Executarea silită are ca obiect recuperarea creanțelor fiscale reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare, inclusiv obligații accesorii (dobânzi, penalități, majorări).

Art. 4.

Executarea silită a creanțelor fiscale se realizează cu respectarea principiilor generale ale administrării fiscale prevăzute de **Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

- a) principiul legalității – măsurile de executare se dispun numai în condițiile și cu respectarea legii;
- b) principiul proporționalității – executarea se realizează prin mijloace adecvate, nefiind permisă aplicarea unor măsuri excesive în raport cu debitul datorat;

c) principiul transparenței și publicității – actele de executare se aduc la cunoștința debitorului și a terților în condițiile legii;

d) principiul eficienței – executarea urmărește recuperarea cu celeritate a creanțelor fiscale și limitarea cheltuielilor de executare.

Art. 5.

Scopul prezentei proceduri îl constituie reglementarea cadrului juridic și organizatoric privind executarea silită a creanțelor fiscale restante datorate bugetului local, prin măsuri de sechestru, evaluare și valorificare a bunurilor, în vederea stingerii obligațiilor neachitate la scadență.

Art. 6.

Obiectivele procedurii sunt:

- recuperarea cu celeritate și eficiență a creanțelor bugetare;
- asigurarea unui cadru unitar, transparent și proporțional pentru aplicarea măsurilor;
- protejarea intereselor bugetului local și respectarea drepturilor contribuabililor;
- reglementarea etapelor procedurale: somație, sechestru, evaluare, valorificare, distribuire sume;
- stabilirea ordinii de preferință a distribuirii sumelor rezultate, conform art. 258 Cod procedură fiscală.

Art. 7.

(1) Organul de executare silită competent este **Compartimentul Executări Silite din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Orașului Ciacova**, în calitate de organ fiscal local, potrivit art. 223 alin. (1) din **Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cadrul procedurii de executare silită, organele fiscale locale, denumite în continuare OFL, care au și calitatea de organ de executare au dreptul sechestrării de bunuri mobile sau imobile, urmăribile potrivit legii, aflate în proprietatea sau coproprietatea contribuabilului care nu a achitat obligațiile bugetare sau fiscale către bugetul local până la data aplicării sechestrului.

Art. 8.

Reguli privind executarea silită. Executarea silită se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea creanțelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare, cu excepția cazului în care din motive obiective în legătură cu situația patrimonială a debitorului acest nivel nu poate fi respectat. (art. 227 C.pr.f.)

Art. 9

(1) Sunt supuse sechestrării și valorificării bunurile urmăribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta și/sau identificate de către organul de executare silită, în următoarea ordine:

- a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit;
- b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit;
- c) bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele;
- d) ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246 C.pr.f. (**Executarea silită a unui ansamblu de bunuri** (1) Bunurile mobile și/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi valorificate individual și/sau în ansamblu dacă organul de executare silită apreciază că astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase.);
- e) mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;

f) produse finite.

(2) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la alin. (1) ori de câte ori valorificarea nu este posibilă.

(3) Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(4) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de prezentul cod.

(5) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimă.

(6) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a creanțelor fiscale accesorii, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

(7) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită și se consemnează într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.

(8) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege.

Art. 10. Reguli speciale privind începerea sau continuarea executării silite (art. 227¹ C.pr.f)

(1) Măsurile de executare silită se aplică diferențiat, în funcție de cuantumul și vechimea creanțelor fiscale.

(2) Procedura de aplicare a dispozițiilor alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. - Ordin 3293/2016

Art. 10. Obligația de informare (art. 228 C.pr. F.)

În vederea începerii executării silite, organul de executare silită competent se poate folosi de mijloacele de probă prevăzute la art. 55 (C.pr.f.), în vederea determinării averii și a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat să furnizeze în scris, pe propria răspundere, informațiile solicitate.

Art. 11.

Precizarea naturii debitului

(1) În toate actele de executare silită trebuie să se indice titlul executoriu și să se arate natura și cuantumul debitului ce face obiectul executării.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în toate actele de executare silită care privesc poprirea bancară, cu excepția înștiințării debitorului privind înființarea popririi, trebuie să se indice doar cuantumul total al obligațiilor fiscale ce fac obiectul popririi.

CAPITOLUL II – ÎNCEPEREA EXECUTĂRII SILITE

Art. 12.

(1) Executarea silită începe prin comunicarea **somației**. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul sau nu se notifică organul fiscal cu privire la intenția de a demara procedura de mediere, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită.

(2) **Somația** cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 Cod. pr. fiscală, următoarele: numărul dosarului de executare, suma pentru care se începe executarea silită, termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, indicarea consecințelor nerespectării acesteia, precum și posibilitatea de a intra într-o procedură de mediere.

Art. 13.

(1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea se evaluează. Evaluarea se efectuează de organul de executare silită prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art. 63 C.pr.f.. Atât evaluatorii proprii, cât și evaluatorii independenți sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile ce le revin, astfel cum reies din codul de procedură fiscală, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum și din actul prin care au fost numiți.

(2) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilul/plătitorul poate să numească un expert evaluator pe cheltuiala proprie. În acest caz, raportul de evaluare întocmit de către expertul evaluator al contribuabilului se înmânează OFL și poate fi utilizat pentru valorificarea bunului sechestrat.

(3) În cazul în care evaluarea bunurilor se realizează prin experți evaluatori proprii, aceștia vor întocmi un raport de evaluare. Valoarea rezultată din raportul de evaluare trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului și este valoarea de referință care se utilizează de către OFL în vederea valorificării bunului.

(4) În cazul în care OFL nu are personal de specialitate care să realizeze evaluarea, atunci poate apela la experți evaluatori din afara organului fiscal, după cum urmează:

a) în cazul bunurilor imobile, clădiri sau terenuri, la experți evaluatori autorizați, experți tehnici judiciari, auditori financiari, evaluatori imobiliari sau agenții imobiliare;

b) în cazul bunurilor mobile de natura operelor de artă sau obiectelor de colecție, la evaluatori de opere de artă, evaluatori de antichități sau la case de licitație specializate în valorificarea operelor de artă, respectiv la anticariate;

c) în cazul bunurilor mobile de natura mașinilor, utilajelor, echipamentelor sau mijloacelor de transport, la ingineri specializați, ingineri evaluatori mijloace de transport sau la firme specializate în achiziția de mijloace de transport în vederea revânzării, respectiv service-uri auto;

d) în cazul obiectelor de cult, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

e) în cazul bunurilor mobile de natura bijuteriilor, la case de amanet, consignații sau magazine specializate în achiziția de bijuterii în vederea revânzării;

f) în cazul bunurilor mobile de natura aparaturii electrice, electronice sau electrocasnice, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

g) în cazul bunurilor mobile de natura mobilierului, la magazine specializate în vânzarea de produse de această natură;

h) în cazul bunurilor mobile de natura stocurilor de materii prime, materiale, la ingineri de specialitate sau la firme specializate în vânzarea de produse de această natură;

i) în cazul bunurilor mobile de natura produselor agricole, respectiv a fructelor neculese sau a recoltelor prinse de rădăcini, la ingineri având specializarea agronomie sau la firme specializate în colectarea în scopul revânzării de produse agricole;

j) în cazul bunurilor mobile de natura titlurilor de valoare: acțiuni, obligațiuni, la un broker sau agenție de brokeraj.

(5) Evaluatorii prevăzuți la alin. (4) se contractează de către OFL în condițiile legii. OFL trebuie să contracteze serviciile evaluatorilor în cadrul unor contracte-cadru pentru o perioadă de timp de minimum un an, care să permită apelarea rapidă la serviciile acestora, cu respectarea prevederilor art. 232 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Cheltuielile ocazionate cu plata onorariului reprezintă cheltuială de executare, care se avansează din bugetul local și care se va reține prioritar din sumele obținute în urma valorificării bunurilor.

(6) Evaluatorii prevăzuți la alin. (4) furnizează OFL rapoartele de evaluare întocmite de către aceștia, care trebuie să reflecte valoarea de piață a bunului. Valoarea rezultată este valoarea de referință care se utilizează de către OFL în vederea valorificării bunului.

(7) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență, iar evaluarea și valorificarea acestor bunuri se efectuează de către OFL la prețul pieței, oferit de către cumpărător.

(8) Organul de executare silită actualizează prețul de evaluare ținând cont de rata inflației.

(9) Atunci când se consideră necesar, organul de executare silită procedează la o nouă evaluare.

(10) Organul de executare silită poate proceda la o nouă evaluare în situații cum sunt: când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări. Prevederile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.

Executarea silită a bunurilor mobile

Art. 14.

(1) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(3) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității în calitate de profesionist nu sunt exceptate de la executare silită.

(4) Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal. În cazul sechestrării autovehiculelor, prevederile art. 740 din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asiguratorie nu este necesară o nouă sechestrare.

(6) Executorul fiscal, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (5) se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.

(7) Bunurile nu se sechestrează dacă:

a) prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cel mult cheltuielile executării silite;

b) valoarea acestora este mai mică de 1% în cazul în care valoarea obligațiilor de plată este peste 500.000 lei.

(8) Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândește un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun.

(9) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

(10) Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absolută.

(11) În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței fiscale și la începerea executării silită se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituie sau sustragere de la urmărire a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată odată cu comunicarea somației.

Art. 15.

(1) Procesul-verbal de sechestr cuprinde: - art. 239 C.pr.f.

- a) denumirea organului de executare silită, indicarea locului, a datei și a orei când s-a făcut sechestrul;
- b) numele și prenumele executorului fiscal care aplică sechestrul, numărul legitimației și al delegației;
- c) numărul dosarului de executare, data și numărul de înregistrare a somației, precum și titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită;
- d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită;
- e) sumele datorate pentru a căror executare silită se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând obligații fiscale accesorii, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația fiscală de plată;
- f) numele, prenumele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore care locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, numele, prenumele și domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane;
- g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz, iar în cazul imobilelor, dacă sunt cunoscute, numărul cadastral și numărul de carte funciară;
- h) mențiunea că evaluarea urmează a se face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoștințe de specialitate;
- i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;
- j) numele, prenumele și adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum și locul de depozitare a acestora, după caz;
- k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;
- l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestr debitorul nu plătește obligațiile fiscale, se procedează la valorificarea bunurilor sechestrate;
- m) semnătura executorului fiscal care a aplicat sechestrul și a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul fiscal menționează această împrejurare.

(2) În procesul-verbal de sechestr pe lângă informațiile standard prevăzute în tipizatele Model 2016 ITL 049, respectiv Model 2016 ITL 050, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul

dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 144/2016 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, precum și a altor venituri ale bugetelor locale de către organele fiscale locale și pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice nr. 2.068/2015 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale, se consemnează și: (art. 1 din Ordin 3293/2016)

- a) date de identificare a bunului;
- b) starea în care se află bunul;
- c) date privind calitatea de proprietar, respectiv de coproprietar asupra bunului;
- d) valoarea care rezultă din documentul de achiziție a bunului, valoare înregistrată în evidențele fiscale sau din alt înscris;
- e) situația în care bunul rămâne în custodia contribuabilului sau a unui administrator de sechestru sau, în cazul bunurilor mobile, situația în care bunul se preia de către organul fiscal local ori se încredințează unui administrator de sechestru.

Art. 16.

(1) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestru se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori sediul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.

(2) În vederea valorificării, organul de executare silită este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru, precum și dacă nu au fost substituite sau degradate.

(3) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt suficiente pentru realizarea creanței fiscale, organul de executare silită efectuează investigațiile necesare pentru identificarea și urmărirea altor bunuri ale debitorului.

(4) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru sau dacă au fost substituite ori degradate, executorul fiscal încheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor efectuate conform alin. (3) se încheie procesul-verbal de sechestru.

(5) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare silită trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestru.

(6) Executorul fiscal care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior consemnează aceasta în procesul-verbal, la care anexează o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin același proces-verbal executorul fiscal declară sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le identifică.

(7) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se consideră sechestrate și în cadrul noii executări silite. În acest sens se întocmește un proces-verbal adițional la procesele-verbale de sechestru încheiate anterior, cu indicarea titlurilor executorii și cuantumul obligațiilor fiscale născute ulterior procesului-verbal de sechestru inițial. Procesul-verbal adițional se comunică debitorului, cât și celorlalte părți interesate care au drepturi reale sau sarcini asupra bunului sechestrat, după caz, Biroului de carte funciară ori Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare. Prin procesul-verbal creditorul fiscal își menține dreptul de gaj sau ipotecă pe care îl conferă procesul-verbal de sechestru în raport cu alți creditori.

(8) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit fapte care pot constitui infracțiuni consemnează aceasta în procesul-verbal de sechestru și are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare competente.

(9) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestru asupra unui bun mobil, prin intermediul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, OFL, în calitate de creditor fiscal, dobândește:

a) un drept de ipotecă, conform art. 2.389 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dacă debitorul nu a fost deposedat de bun, la data înregistrării;

b) un drept de gaj, conform art. 2.480-2.494 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dacă debitorul a fost deposedat de bun, la data înregistrării.

(10) Bunurile nu se sechestrează dacă în urma valorificării acestora suma este mai mică sau egală cu valoarea cheltuielilor de executare estimate.

(11) Indiferent de modalitatea prin care se valorifică un bun sechestrat pentru care s-a făcut înregistrare în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sau la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, după stingerea debitului, OFL are obligația solicitării radierii ipotecii sau gajului, după caz.

Art. 17.

Custodele

(1) Bunurile mobile sechestrate pot fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare silită ori de executorul fiscal, după caz, ori pot fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituție ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, în termen de 48 de ore de la sechestrare, la unitățile specializate. Bunurile care constau în sume de bani în lei, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase sechestrate pot fi depozitate de organul de executare silită sau de executorul fiscal, după caz, în termen de 48 de ore de la sechestrare, și la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, care au calitatea de depozitar al acestora. Sumele de bani în lei se pot vira/depone de entitățile publice care le-au sechestrat într-un cont de disponibil deschis la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului prin care își gestionează bugetul propriu, codificat cu codul de identificare fiscală al acestora. În cazul în care entitățile publice care le-au sechestrat nu au personalitate juridică, contul de disponibil se codifică cu codul de identificare fiscală al entității publice cu personalitate juridică din structura căreia face parte entitatea publică respectivă. Contul de disponibil deschis la unitățile Trezoreriei Statului nu este purtător de dobândă, iar pentru operațiunile efectuate prin intermediul acestuia nu se percep comisioane. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului depozitare ale obiectelor de metale prețioase și ale pietrelor prețioase sechestrate, precum și procedura de depunere, manipulare și depozitare se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. În situația în care este necesară încercarea/analiza/expertiza/marcarea obiectelor de metale prețioase, pietrelor prețioase sechestrate depuse la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, entităților publice cu personalitate juridică din structura cărora face parte organul de executare silită sau executorul fiscal, după caz, le revine responsabilitatea efectuării acestor operațiuni prin intermediul instituțiilor publice care au astfel de atribuții potrivit prevederilor legale în vigoare.

(3) Cel care primește bunurile în custodie semnează procesul-verbal de sechestr.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare silită îi stabilește acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

Art. 18.

Înlocuirea bunurilor sechestrate - Art. 241 C.pr.f.

(1) La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun:

a) cu sechestrul asupra altui bun și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini, sub condiția acoperirii limitei de 150% din valoarea creanței rămase de recuperat pentru care s-a instituit sechestrul;

b) cu scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție/consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului, pe o perioadă de maximum 6 luni, la nivelul obligației fiscale rămase de recuperat la

data depunerii garanției, pentru care s-a început executarea silită a bunului ce se solicită a fi înlocuit. Organul de executare execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia.

(2) După înlocuirea bunurilor potrivit alin. (1), sechestrul aplicat asupra bunurilor ce s-au înlocuit se ridică.

Art. 19.

Executarea silită a bunurilor imobile, art. 242

(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului, dispozițiile art. 238 alin. (7) lit. b) aplicându-se în mod corespunzător. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sulte.

(2) Executarea silită imobiliară se întinde de plin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.

(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni.

(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestr, dispozițiile art. 238 alin. (9) - (11), art. 239 alin. (1) și (2) și art. 241 din Codul de procedură fiscală fiind aplicabile. În acest caz, procesul-verbal de sechestr va cuprinde și numărul cadastral, și numărul de carte funciară, dacă acestea reies din documentele prezentate de debitor. În procesul-verbal de sechestr pe lângă informațiile standard prevăzute în tipizatele Model 2016 ITL 049, respectiv Model 2016 ITL 050, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 144/2016 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, precum și a altor venituri ale bugetelor locale de către organele fiscale locale și pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice nr. 2.068/2015 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de stabilire a impozitelor și taxelor locale de către organele fiscale locale, se consemnează și:

- a) date de identificare a bunului;
- b) starea în care se află bunul;
- c) date privind calitatea de proprietar, respectiv de coproprietar asupra bunului;
- d) valoarea care rezultă din documentul de achiziție a bunului, valoare înregistrată în evidențele fiscale sau din alt înscris;
- e) situația în care bunul rămâne în custodia contribuabilului sau a unui administrator de sechestr sau, în cazul bunurilor mobile, situația în care bunul se preia de către organul fiscal local ori se încredințează unui administrator de sechestr.

Procesul-verbal de sechestr se întocmește în 3 exemplare, după cum urmează:

- a) unul se înmânează, sub semnătură, contribuabilului- debitor sau se comunică conform art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- b) unul se reține de către OFL;
- c) unul se înaintează biroului de cadastru și publicitate imobiliară în circumscripția căruia se situează imobilul, în vederea intabulării dreptului de ipotecă în cartea funciară, pentru înregistrarea dreptului de ipotecă mobilă. O copie a procesului-verbal de sechestr poate fi transmisă de organul fiscal local instituțiilor interesate.

(6) Prin înregistrarea procesului-verbal de sechestr la biroul de cadastru și publicitate imobiliară, OFL, în calitate de creditor fiscal, dobândește un drept de ipotecă legală asupra bunului imobil sechestrat pentru o valoare egală cu suma cuprinsă în titlurile executorii.

(7) Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate, organul de executare silită (OFL) care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de cadastru și publicitate imobiliară intabularea ipotecii legale în cartea funciară, în termenele și condițiile prevăzute de lege, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestrul.

(9) Biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, un extras de carte funciară pentru informare sau un certificat de sarcini, după caz. Titularii drepturilor reale și sarcinilor constituite asupra imobilului urmărit trebuie înștiințați de către organul de executare silită și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.

(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la intabularea ipotecii legale în cartea funciară, să comunice în scris organului de executare silită titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

Art. 20.

(1) La instituirea sechestrului și în tot cursul executării silite, organul de executare silită poate numi un administrator-sechestrul, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arende și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

(3) Administratorul-sechestrul consemnează veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate și depune recipisa la organul de executare silită.

(4) Când administrator-sechestrul este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare silită îi fixează o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

(5) Ori de câte ori este necesar, administratorul-sechestrul este obligat să prezinte organului de executare silită situația veniturilor și a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrat.

Art. 21.

Suspendarea executării silite a bunurilor imobile. Art. 244. – C.pr.f.

(1) După primirea procesului-verbal de sechestrul, debitorul poate solicita organului de executare silită, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a creanțelor fiscale să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului, executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice, organul de executare silită poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau își provoacă insolvabilitatea, sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 25 din C.pr.f..

Executarea silită a altor bunuri

Art. 22.

Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini

(1) Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silită a recoltelor și a fructelor culese sunt aplicabile prevederile Codului de procedură fiscală privind bunurile mobile.

(3) Organul de executare silită hotărăște, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini ori după ce vor fi culese.

Art. 23.

Executarea silită a unui ansamblu de bunuri. art. 246 Cod de procedură fiscală

(1) Bunurile mobile și/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi valorificate individual și/sau în ansamblu dacă organul de executare silită apreciază că astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase.

(2) Organul de executare silită își poate schimba opțiunea în orice fază a executării, cu reluarea procedurii.

(3) Pentru executarea silită a bunurilor prevăzute la alin. (1) organul de executare silită procedează la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Prevederile secțiunii a 3-a privind executarea silită a bunurilor mobile și ale secțiunii a 4-a privind executarea silită a bunurilor imobile, precum și ale art. 253 privind plata în rate din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE VALORIFICARE A BUNURILOR SECHESTRATE

Art. 24.

(1) În cazul în care creanța fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, se procedează, fără efectuarea altei formalități, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului sau suspendarea executării silite.

(2) Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedesc a fi mai eficiente.

(3) Competența de valorificare a bunurilor sechestrate o are OFL în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, urmând ca suma obținută, după ce se scad cheltuielile de executare, să fie reținută la bugetul OFL care a procedat la valorificare sau, după caz, virată la bugetul OFL coordonator.

(4) Cheltuielile de executare silită ocazionate de valorificarea bunurilor sechestrate sunt în sarcina debitorului și se fac venit la bugetul din care au fost avansate.

Art. 25.

(1) În cazul în care obligațiile bugetare sau fiscale nu sunt stinse în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

- a) înțelegerea părților;
- b) vânzare în regim de consignatie a bunurilor mobile;
- c) vânzare directă;
- d) vânzare la licitație;

e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, case de amanet, firme specializate în achiziția de bunuri în scopul revânzării, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz.

(2) Stabilirea modalității de valorificare a bunurilor sechestrate se face ținând cont atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit.

(3) În situația în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului sau suspendarea executării silite, OFL încetează procedura de valorificare a bunurilor sechestrate, astfel:

a) în cazul desființării sechestrului, în funcție de considerentele desființării, OFL fie încetează executarea silită, fie efectuează un nou sechestru cu respectarea reglementărilor legale;

b) în cazul suspendării executării silite, OFL suspendă executarea silită o perioadă determinată de timp și nu încetează executarea silită.

(4) Debitorul nu poate participa, în nume propriu și nici prin interpuși, la niciuna dintre modalitățile de valorificare a bunurilor sechestrate prevăzute la alin. (1).

Art. 26.

Valorificarea bunurilor sechestrate prin înțelegerea părților

(1) Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților se realizează de debitorul însuși, cu acordul organului de executare silită (OFL), astfel încât să se asigure o recuperare corespunzătoare a creanței fiscale.

Valorificarea bunurilor sechestrate prin înțelegerea părților presupune ca debitorul să prezinte organului de executare silită (OFL), în scris:

a) propunerile care i s-au făcut pentru achiziția bunurilor sechestrate;

b) nivelul de acoperire a creanțelor datorate pentru fiecare propunere;

c) numele și prenumele/denumirea potențialului/potențialilor cumpărători;

d) termenele până la care fiecare potențial cumpărător achită prețul propus.

(2) OFL nu ia în considerare ofertele care au prețuri propuse mai mici decât prețul de evaluare.

(3) OFL analizează ofertele prezentate de debitor și comunică acestuia aprobarea față de una din oferte, termenul-limită de plată și contul bugetului local în care cumpărătorul doritor trebuie să vireze prețul oferit.

(4) După creditarea contului bugetar, OFL ridică sechestrul aplicat asupra bunului ce urmează a face obiectul tranzacției.

(5) Cheltuieli privind executarea silită efectuate de OFL, cum ar fi costurile aferente evaluării, dacă a fost cazul, depozitării sau alte costuri de corespondență purtate cu debitorul, se consemnează într-un proces-verbal privind cheltuielile de executare, care constituie titlu executoriu și are la bază documente privind cheltuielile efectuate.

(6) Cheltuielile de executare silită cad în sarcina debitorului, potrivit art. 256 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Vânzarea bunurilor sechestrate prin înțelegerea părților se face chiar dacă debitorul prezintă o singură propunere, cu respectarea condiției de la alin. (2).

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (2), prețul propus de cumpărător poate fi mai mic decât prețul de evaluare în cazul în care, din prețul oferit, se asigură acoperirea integrală a creanței fiscale, inclusiv a accesoriilor și a cheltuielilor de executare silită.

(9) Organul de executare silită, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), comunică aprobarea indicând termenul și contul bugetar în care prețul bunului trebuie plătit de cumpărător.

(10) Indisponibilizarea prevăzută la art. 238 alin. (9) și alin. (10) din Codul de procedură fiscală, se ridică după creditarea contului bugetar prevăzut la alin. (9).

Art. 27.

Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare directă

(1) În cazul în care OFL a sechestrat bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi valorificate prin procedura de vânzare directă.

(2) Evaluarea bunurilor perisabile sau supuse degradării sechestrate se efectuează de către OFL, având în vedere prețul pieței. În acest scop, OFL culege informații de la comercianți cu privire la prețurile cu care se vând astfel de bunuri. Pe baza informațiilor primite, OFL stabilește prețul la care bunurile sechestrate se pot vinde prin procedura de vânzare directă.

(3) OFL mai poate aplica procedura de vânzare directă și în următoarele cazuri:

a) înainte începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală;

b) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrat(e) nu a/au fost vândute și se oferă cel puțin prețul de evaluare.

(4) În cazul în care OFL înregistrează mai multe cereri, atunci vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

(5) Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.

(6) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate. Procesul-verbal se încheie în momentul în care cumpărătorul face plata integrală a prețului oferit pentru bunurile sechestrate.

(7) Procesul-verbal prevăzut la alin. (6) cuprinde următoarele informații:

a) datele de identificare ale contribuabilului debitor al cărui bun se execută;

b) datele de identificare ale cumpărătorului, precum și starea civilă, în cazul persoanei fizice;

c) datele de identificare ale bunului;

d) datele de identificare ale OFL, numărul și data dosarului de executare, numărul și data procesului-verbal de sechestru, titlul/titlurile executoriu/executorii care fac obiectul dosarului de executare a contribuabilului debitor, precum și valoarea creanțelor cuprinse în acestea;

e) prețul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;

f) documentul prin care s-a efectuat plata și data la care s-a efectuat plata;

g) mențiunea că documentul constituie titlu de proprietate, iar în cazul bunurilor imobile că poate fi înscris în cartea funciară;

h) mențiunea, dacă este cazul, că drepturile reale și privilegiile care grevează bunul, instituite de către OFL, au fost rulate;

i) alte informații pe care le stabilesc părțile, după caz.

Art. 28.

Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare: în regim de consignație, case de licitații specializate, case de amanet, firme specializate în achiziția de bunuri în scopul revânzării, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz.

(1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin modalitățile prevăzute la art. 247 alin. (3) [lit. b\)](#) și [e\)](#) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se realizează după ce bunurile sechestrate au fost evaluate prin una dintre modalitățile prevăzute la [13](#).

(2) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare silită este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(3) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare silită, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian local și în pagina de internet a organului fiscal, precum și prin alte modalități gratuite care asigură publicitatea vânzării.

(4) Despre data, ora și locul licitației trebuie înștiințați și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

(5) Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare în regim de consignație, case de licitație specializate, case de amanet, anticariate, agenții imobiliare, brokeri sau agenții de brokeraj se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) Între OFL și entitatea care valorifică se încheie un proces-verbal de predare-primire a bunului în scopul vânzării, care va cuprinde: părțile; descrierea bunului; prețul la care a fost evaluat bunul, inclusiv comisionul perceput; precizarea că bunul poate fi valorificat la prețul minim rezultat conform evaluării bunului; datele contribuabilului debitor al cărui bun se execută; numărul și data procesului-verbal de sechestrul, titlul/titlurile executoriu/executorii care fac obiectul dosarului de executare a contribuabilului debitor, precum și valoarea creanțelor cuprinse în acestea și mandatarea entității care valorifică bunul în numele OFL.

b) Comisionul entității care valorifică bunul nu este inclus în prețul de evaluare, respectiv în prețul de vânzare a bunului. Acesta se plătește de către OFL, ulterior valorificării bunului și virării prețului de vânzare în conturile OFL, și reprezintă cheltuielă de executare.

c) În cazul în care bunul se valorifică la un preț superior prețului de evaluare, entitatea care valorifică virează prețul încasat, integral, OFL.

d) Prețul încasat de către entitatea ce valorifică bunul se virează în conturile OFL în cel mult 3 zile de la încasare.

e) În cazul entității care valorifică bunuri mobile în numele OFL, după primirea prețului de vânzare-cumpărare a bunului, întocmește actul de vânzare-cumpărare, încheiat în 4 exemplare, unul pentru cumpărător, unul pentru entitatea care valorifică, unul pentru OFL și unul pentru contribuabilul debitor.

f) În cazul entității care valorifică bunuri imobile în numele OFL, odată cu virarea prețului încasat, comunică OFL și datele de identificare ale cumpărătorului. OFL, în termen de 3 zile, întocmește un proces-verbal care constituie titlu de proprietate și care va cuprinde, pe lângă informațiile prevăzute la art. 5 alin. (7) din Ordin 3293/2016, și informațiile privind entitatea mandată să valorifice, precum și comisionul ce urmează să se plătească acesteia de către OFL.

Art.29.

(1) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis;
- c) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului fiscal emitent;
- d) numărul dosarului de executare silită;
- d¹) datele de identificare ale debitorului pentru care se realizează anunțul privind vânzarea bunurilor;
- e) bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară;

- f) prețul de evaluare ori prețul de pornire a licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare;
- g) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;
- h) data, ora și locul vânzării;
- i) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înștiințeze despre aceasta organul de executare silită înainte de data stabilită pentru vânzare;
- j) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare;
- k) mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună în cazul vânzării la licitație, până la termenul prevăzut la alin. (7), o taxă de participare ori o scrisoare de garanție, reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației;
- l) data afișării publicației de vânzare;
- m) obligații ce revin cumpărătorului potrivit prevederilor legale speciale, cum ar fi obligațiile de mediu, obligațiile de conservare a patrimoniului național sau altele asemenea;
- n) alte informații de interes pentru cumpărător, dacă sunt cunoscute de organul fiscal.

(2) Licitația se ține la locul unde se află bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare silită, după caz.

(3) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop.

(4) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente:

- a) oferta de cumpărare;
- b) dovada plății taxei de participare sau a constituirii garanției sub forma scrisorii de garanție, potrivit art. 250 alin. (15) ori (16) din C.pr.f.;
- c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice române, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;
- e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română;
- f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe actul de identitate/pașaport.

(5) Ofertele de cumpărare pot fi depuse direct sau transmise prin poștă. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.

(6) Persoanele înscrise la licitație se pot prezenta și prin mandatar care trebuie să își justifice calitatea prin procură specială autentică. Debitorul nu poate licita nici personal, nici prin persoană interpusă.

(7) În cazul plății taxei de participare la licitație prin decontare bancară sau prin mandat poștal, executorul fiscal verifică, la data ținerii licitației, creditarea contului curent general al Trezoreriei Statului indicat de organul de executare silită pentru virarea acesteia.

(8) Prețul de pornire a licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, diminuat cu 25% pentru a doua licitație și cu 50% pentru următoarele licitații.

(9) Licitația începe de la cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (8), iar în caz contrar începe de la acest din urmă preț.

(10) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.

(11) În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul, se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât 25% din prețul de evaluare al acestuia.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (11), în cazul în care se valorifică bunuri imobile, iar la licitație se prezintă un singur ofertant, vânzarea se face doar în condițiile în care se oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.

(13) Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației și se plătește în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul fiscal restituie taxa de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și care nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării, taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organul fiscal local, caz în care taxa de participare se face venit la bugetul local.

(14) Pentru participarea la licitație, ofertanții pot constitui și garanții, în condițiile legii, sub forma scrisorii de garanție.

(15) Scrisoarea de garanție, constituită în condițiile alin. (14) se valorifică de organul de executare silită în cazul în care ofertantul este declarat adjudecatar și/sau în situațiile prevăzute la alin. (13).

Art. 30.

Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație

(1) Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzarea la licitație, organizată de către OFL, poate fi realizată în cadrul procedurii de executare înainte sau după utilizarea celorlalte modalități de executare.

(2) Licitatia se organizează de către o comisie de licitație constituită din 3 persoane desemnate, prin dispoziția primarului.

(3) OFL este obligat să efectueze publicitatea vânzării la licitație cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea acesteia.

(4) OFL are obligația înștiințării debitorului, custodelui și/sau administratorului-sechestrului, după caz, precum și titularilor drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul sechestrat, dacă este cazul, cu privire la data, ora și locul desfășurării licitației.

(5) Publicitatea vânzării se realizează conform prevederilor art. 250 alin. (2) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Publicitatea vânzării prin afișarea anunțului în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, este opțională.

(6) Locul de desfășurare a licitației poate fi:

- a) locul unde se află bunurile sechestrate;
- b) locul stabilit de către OFL.

(7) Ofertanții sunt obligați să depună documentele prevăzute la art. 29 alin. (4), până cel târziu cu o zi înainte de data licitației, în cazul în care aceasta este o zi lucrătoare. În cazul în care ziua de dinaintea zilei organizării licitației este o zi nelucrătoare, atunci termenul de depunere este ultima zi lucrătoare de dinaintea zilei licitației.

(8) Ofertele pot fi depuse direct sau prin poștă la locul indicat prin anunțul privind vânzarea bunurilor prin licitație.

(9) În cazul plății taxei de participare, de 10% din valoarea bunului stabilită prin evaluare, care reprezintă prețul de pornire a licitației, prin decontare bancară sau prin mandat poștal, OFL are obligația verificării creditării contului curent general al Trezoreriei Statului cu suma respectivă.

(10) Ofertanții se pot prezenta la licitație, direct sau prin mandatar care dovedesc mandatul prin procură specială în formă autentică.

Art. 31.

Prețul de pornire a licitației este:

- a) egal cu prețul de evaluare a bunului în cazul primei licitații organizate;
- b) prețul de evaluare a bunului diminuat cu 25% în cazul celei de-a doua licitații organizate;
- c) prețul de evaluare a bunului diminuat cu 50% în cazul celei de-a treia licitații organizate.

Art. 32.

Dacă nici în urma celei de-a treia licitații bunul nu se vinde, atunci la cea de-a patra licitație organizată bunul se vinde la cel mai mare preț oferit.

Art. 33.

(1) Adjudecarea se face în favoarea prețului egal cu prețul de pornire sau a prețului cel mai mare oferit peste prețul de pornire a licitației, conform art. 31, sau a prețului cel mai mare oferit, în cazul art. 32.

(2) Adjudecarea se face de către comisia de licitație prin întocmirea unui proces-verbal de adjudecare, care constituie titlu de proprietate și cuprinde mențiunile de la art. 254 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Adjudecatorul este obligat să efectueze plata diferenței dintre prețul cu care a adjudecat și taxa de participare în termen de cel mult 5 zile de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, dacă bunul a fost vândut în rate.

(3) Dacă adjudecatorul nu plătește prețul, licitația se reia în termen de 10 zile de la data adjudecării. Adjudecatorul poate să achite prețul oferit inițial și să facă dovada achitării acestuia până la termenul prevăzut la art. 29 alin. (4), caz în care este obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație. În acest caz, adjudecatorul este obligat după cum urmează:

- a) i se reține taxa de participare, care se face venit la bugetul local;
- b) este obligat, suplimentar, la plata cheltuielilor cu organizarea următoarelor licitații organizate de OFL, respectiv alte cheltuieli de urmărire, până la valorificarea bunului, care nu se mai stabilesc în sarcina debitorului executat de către OFL;
- c) este obligat la plata diferenței dintre prețul cu care el a adjudecat și prețul cu care se adjudecă ulterior, care va stinge debitele din titlul executoriu emis pe seama debitorului.

Pentru sumele prevăzute la lit. b) și c), OFL întocmește un proces-verbal, care constituie titlu executoriu și care îi permite OFL să înceapă executarea silită împotriva adjudecatorului care nu a efectuat plata.

(4) Cu sumele încasate din eventuala diferență de preț, percepute în temeiul alin. (2), se sting creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza căruia s-a început executarea silită.

(5) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecator este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia.

(6) Suma reprezentând diferența de preț și/sau cheltuielile prevăzute la alin. (1) și (4) se stabilesc de organul de executare silită, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu. Contestarea procesului-verbal se face potrivit procedurii prevăzute la titlul VIII.

(7) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică și în cazul valorificării conform înțelegerii părților sau prin vânzare directă.

(8) În termen de 5 zile de la întocmirea procesului-verbal de adjudecare, OFL are obligația să restituie taxa de participare către participanții care au depus oferte de cumpărare și care nu au fost declarați adjudecatari.

(9) Taxa de participare nu se restituie:

- a) ofertanților care nu s-au prezentat la licitație;
- b) ofertanților care au refuzat să semneze la încheierea procesului-verbal de adjudecare;
- c) adjudecatarului care nu a plătit prețul.

(10) Taxele de participare reținute de către OFL potrivit alin. (9) se fac venit la bugetul local al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale din care s-au avansat cheltuielile de executare.

Art. 34. Comisia de licitație

(1) Pentru aplicarea în concret a procedurii de executare silită și de valorificare a bunurilor sechestrate, prin dispoziția Primarului Orașului Ciacova, se constituie o Comisie de licitație, alcătuită din funcționari publici desemnați din cadrul Compartimentului Executări Silite, Compartimentului Impozite și Taxe, Compartimentului Financiar-Contabil, Compartimentului Evidență Administrare Domeniu Public și Privat și Compartimentului Registru Agricol.

(2) Această comisie are rolul de a asigura respectarea legalității, obiectivității și transparenței în desfășurarea etapelor de evaluare și valorificare a bunurilor sechestrate, garantând totodată aplicarea unitară a prevederilor Codului de procedură fiscală și a normelor metodologice în vigoare.

(3) Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un președinte.

(4) Comisia de licitație verifică și analizează documentele de participare și afișează la locul licitației, cu cel puțin o oră înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare.

(5) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care președintele comisiei anunță obiectul licitației, precum și modul de desfășurare a acesteia.

(6) La termenele fixate pentru ținerea licitației executorul fiscal dă citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art. 29 alin. (4).

(7) Dacă la prima licitație nu s-au prezentat ofertanți sau nu s-a obținut cel puțin prețul de pornire a licitației conform art. 29 alin. (8), organul de executare silită fixează un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a doua licitații.

(8) În cazul în care nu s-a obținut prețul de pornire nici la a doua licitație ori nu s-au prezentat ofertanți, organul de executare silită fixează un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a treia licitații.

(9) La a treia licitație creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 50% din prețul de evaluare.

(10) Pentru fiecare termen de licitație se efectuează o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art. 28.

(11) Pentru eficiența procedurii, comisia de licitație poate stabili un pas de licitare care poate fi cuprins între 5 și 15% din prețul de începere a licitației.

(12) Comisia de licitație va oferi spre vânzare bunurile, prin trei strigări succesive în care se pot face opțiuni și supralicitări, conform pasului de licitare stabilit în condițiile alin. (11), față de prețul cel mai mare din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior prețului de pornire a licitației, sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar față de acest preț.

(13) Bunul se adjudecă celui care, după trei strigări succesive, oferă prețul cel mai mare fie față de prețul de pornire, fie față de prețul de începere a licitației, după caz.

(14) Dacă se prezintă un singur ofertant care oferă cel puțin prețul de pornire, acesta este declarat adjudecatar. La finalizarea licitației, comisia de licitație întocmește și un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației care va cuprinde elementele prevăzute la art. 251 [alin. \(11\)](#) din [Legea nr. 207/2015](#) privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și care va fi semnat de toți membrii comisiei de licitație și de ofertanții prezenți sau cel puțin de ofertantul câștigător.

(15) Când în cadrul unei ședințe nu au putut fi licitate toate bunurile, licitația începută va continua în zilele următoare, la ora stabilită de comisia de licitație și anunțată de OFL înainte de închiderea ședinței, fără alte formalități legate de publicitate.

(16) Bunurile mobile corporale se vor vinde fiecare în parte sau mai multe împreună în raport cu natura și destinația lor, având în vedere procesul-verbal de sechestru și raportul de evaluare.

(17) Vânzarea la licitație a bunurilor imobile se va ține separat pentru fiecare imobil sau corp de proprietate, având în vedere procesul-verbal de sechestru și raportul de evaluare.

(18) Prin excepție de la [alin. \(17\)](#), în cazul în care OFL a optat pentru executarea silită în ansamblu a bunurilor, atunci acestea se valorifică în ansamblu.

(19) În cazul în care, după aplicarea procedurii prin strigare, există mai mulți participanți la licitație care oferă același preț, adjudecatarul se va stabili strict după următoarele criterii și în această ordine:

a) are asupra bunului urmărit garanții reale înscrise în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sau în cartea funciară;

b) a avut oferta scrisă cea mai mare;

(20) După fiecare licitație se întocmește un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației, conform art. 34 [alin. \(14\)](#).

(21) În procesul-verbal prevăzut la [alin. \(11\)](#) se menționează, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 din Codul de procedură fiscală, și următoarele: datele de identificare ale cumpărătorului; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a prețului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație și sumele oferite de fiecare participant, precum și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.

Art. 35.

Procedura de valorificare a bunurilor cu plata în rate

(1) În cazul vânzării prin licitație a unor bunuri imobile, cumpărătorul adjudecatar poate solicita plata prețului în cel mult 12 rate prin depunerea la registratura OFL a unei cereri scrise în acest sens, la care trebuie să anexeze dovada plății a cel puțin 50% din prețul de adjudecare a bunului imobil și cu plata unei dobânzi sau majorări de întârziere stabilite conform Codului de procedură fiscală. Organul de executare silită/OFL stabilește printr-un proces-verbal condițiile și termenele de plată a diferenței de preț. Prevederile art. 252 [alin. \(1\)](#) din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător pentru plata avansului. Dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, se datorează din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 252 [alin. \(1\)](#) din Codul de procedură fiscală și până la data stingerii diferenței de preț

(2) Conducătorul OFL poate aproba plata în rate, în cel mult 5 zile de la data depunerii cererii în condițiile prevăzute la [alin. \(1\)](#). Conducătorul OFL poate aproba plata în rate în următoarele condiții:

a) diferența dintre prețul de adjudecare și suma rezultată din cumularea taxei de participare și cele 50% din prețul de adjudecare achitat în condițiile [alin. \(1\)](#) se achită în cel mult 12 rate lunare, în cazul vânzării la licitație a bunurilor mobile și cel mult 24 de luni, în cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile;

b) data scadență a ratei lunare se stabilește de către conducătorul OFL. Acesta poate ține cont de sugestia adjudecatarului solicitant al plății în rate;

c) începând cu a șasea zi de la adjudecare, adjudecatarul căruia i-a fost aprobată plata în rate datorează majorări de întârziere, calculate la soldul sumei de plată și achitate la termenele scadente stabilite conform lit. b).

(3) Majorările de întârziere încasate conform alin. (2) lit. c) se fac venit la bugetul local al unității/subdiviziunii administrativ- teritoriale din cadrul căreia face parte OFL.

(4) În cazul în care cumpărătorul căruia i-a fost aprobată cererea de plată a prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare silită competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

(5) Procesul-verbal prevăzut la alin. (4) devine titlu executoriu în condițiile în care cumpărătorul nu respectă condițiile și termenele stabilite prin acesta.

(6) Organul de executare silită, odată cu întocmirea procesului-verbal prevăzut la alin. (4) și a procesului-verbal de adjudecare, instituie sechestru asigurător asupra bunului valorificat cu plata în rate.

(7) Un exemplar al procesului-verbal de sechestru asigurător se comunică Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare ori, după caz, biroului de carte funciară însoțit de un exemplar al procesului-verbal de adjudecare.

(8) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 252 din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

(9) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită și constituie venit al bugetului de stat ori local, după caz. Dispozițiile art. 9 alin. (7) se aplică în mod corespunzător.

(10) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește diferența de preț în condițiile și la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru suma rămasă de plată, în temeiul procesului-verbal prevăzut la alin. (1).

(11) Până la încasarea diferenței de preț, creanțele fiscale înscrise în titlurile executorii ce au stat la baza sechestrului pentru care s-a realizat valorificarea bunului cu plata în rate nu se sting, prin nicio altă modalitate, în limita diferenței de preț rămase de achitat.

(12) Pentru creanțele prevăzute la alin. (11) se suspendă executarea silită până la încasarea diferenței de preț.

Art. 36.

Reluarea procedurii de valorificare a bunurilor sechestrate

(1) Dacă bunurile supuse executării silite nu au putut fi valorificate prin modalitățile prevăzute la art. 247 din Codul de procedură fiscală, se procedează astfel:

a) în cazul bunurilor imobile organul de executare silită menține măsura de indisponibilizare, până la împlinirea termenului de prescripție; în cadrul acestui termen organul de executare silită poate relua oricând procedura de valorificare și poate, după caz, să ia măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestrului;

b) în cazul bunurilor mobile, se consideră că acestea nu au valoare de piață și se restituie debitorului; odată cu restituirea bunului mobil organul fiscal ridică și sechestrul; dispozițiile art. 234 alin. (2) din Codul de procedură fiscală sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic de 50% din prețul de evaluare a bunurilor. Bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât

25% din prețul de evaluare al acestuia, cu excepția situației în care se prezintă un singur ofertant, când vânzarea se realizează la cel puțin prețul de pornire a licitației.

(3) În cazul în care debitorii cărora urmează să li se restituie bunurile nu se mai află la domiciliul fiscal declarat și, în urma demersurilor întreprinse, nu au putut fi identificați, organul fiscal procedează la înștiințarea acestora, cu procedura prevăzută pentru comunicarea prin publicitate potrivit [art. 47](#) din Codul de procedură fiscală, că bunul în cauză este păstrat la dispoziția proprietarului până la împlinirea termenului de prescripție, după care urmează a fi valorificat potrivit dispozițiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, dacă legea nu prevede altfel.

(4) Cele arătate la [alin. \(3\)](#) se consemnează într-un proces-verbal întocmit de organul fiscal.

(5) În cazul bunurilor imobile, în baza procesului-verbal prevăzut la alin. (4) în condițiile legii urmează a fi sesizată instanța judecătorească competentă cu acțiune în constatarea dreptului de proprietate privată a statului asupra bunului respectiv.

Art. 37.

Cheltuieli de executare silită - Art. 256 din Codul de procedură fiscală

(1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului.

(2) Suma cheltuielilor cu executarea silită se stabilește de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod și are la bază documente privind cheltuielile efectuate.

(3) Cheltuielile de executare silită a creanțelor fiscale se avansează de organul de executare silită, din bugetul acestuia.

(4) Cheltuielile de executare silită care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silite nu sunt în sarcina debitorului urmărit.

(5) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu excepția sumelor reprezentând cheltuieli de executare silită a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, care se fac venit la bugetul de stat, dacă legea nu prevede altfel.